

Stort glapp mellan bostäder och behov

Ju längre obalansen mellan folkökning och bostadsbyggande varar, desto större blir glappet mellan utbud och behov.

Exakt hur stor bostadsbristen i Göteborg är går inte att säga, men diagrammet här intill kan ge en fingervisning.

Göteborgs stad har fått 139 000 fler invånare sedan 1990. Men bara cirka 44 000 bostäder har tillkommit under den tiden.

Det skulle ha behövts i storleksordningen 29 000 bostäder till för att hålla samma takt som befolkningsökningen.

UNGA VUXNA STÅR PÅ KÖ

Inte minst är det många unga vuxna som väntar på att få flytta hemifrån eller slippa betala dyrt för att bo i andra hand.

Enligt *Hyresgästföreningens enkätundersökning om unga vuxnas bostadssituation* är 24 000 unga vuxna i regionen ofrivilliga mambos, och 22 000 bor i tillfälliga och otrygga boendeformer.

FLER I VARJE BOSTAD

När befolkningen ökar mer än bostäderna betyder det att de som bor får tränga ihop sig. Vuxna barn bor hemma hos föräldrarna, kompisar delar lägenhet, stora familjer blir ännu större därför att även andra än kärnfamiljen bor där.

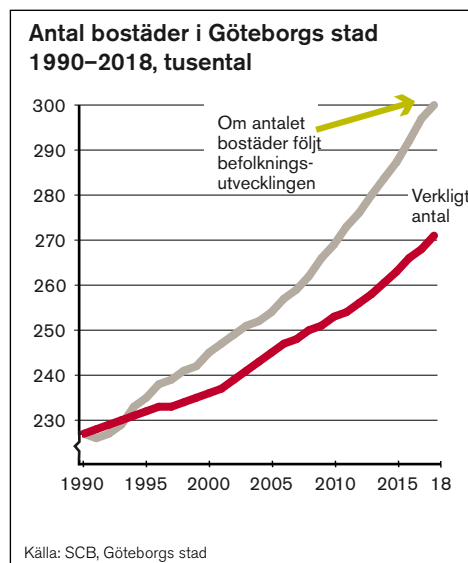
Den genomsnittliga storleken på ett hushåll i Göteborgs stad år 2017 var 2,14. Det är en tydlig ökning från 1990 då genomsnittet var 2,06.

STORA HUSHÅLL ÖKAR MEST

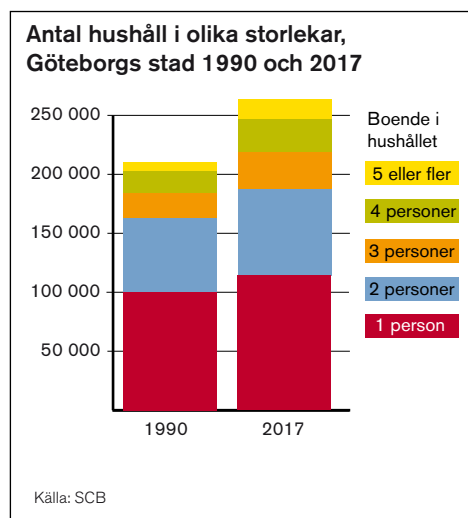
När man tittar närmare på hushållsstatistiken syns det också att det framför allt är hushållen med tre eller fler boende som ökat. I invandrartäta områden tränger allt fler ihop sig i lägenheterna för att över huvud taget ha någonstans att bo.

Minst har singelhushållen ökat. Som andel av alla hushåll har de rentav minskat, från att ha varit 48 procent 1990 är de nu bara 43 procent av hushållen i Göteborgs stad.

114 000 hushåll i Göteborg består av bara en person. Den vanligaste åldern att bo ensam är 22–35 år.

Det skulle ha funnits 29 000 bostäder till i Göteborg om bostäderna ökat lika mycket som befolkningen.

Det är framför allt de stora hushållen som blivit fler i Göteborg.

Fotnot och källhänvisningar, se nästa sida!

Fotnot: Siffrorna bakom bostadsbeståndet

SCB har bytt metod för beräkning av det kalkylerade bostadsbeståndet två gånger de senaste åren.

Tidigare utgick man från folk- och bostadsräkningen 1990, och kompletterade år efter år med det som byggts och det som rivits. 2010 började man i stället hämta data ur fastighetstaxeringsregistret. Tre år senare skedde nästa förändring: från och med 2013 hämtas uppgifterna ur lägenhetsregistret.

De nya metoderna ger en bättre bild av dagens bostadsbestånd, men försvårar jämförelser bakåt i tiden.

Med förändringen 2010 försvann ett stort antal småhus ur statistiken, nämligen de som sedan 1990 antingen rivits eller omvandlats från permanentbostad till fritidshus. I andra kommuner var det fler fritidshus som omvandlats till permanentbostäder, där alltså beståndet av småhus ökat. Samtidigt ändrades klassificeringen för flerbostadshus, som gäller t ex vissa studentbostäder. Resultatet blev ett stort hopp i siffrorna mellan 2009 och 2010.

När det gäller flerbostadshusen visar statistiken i vissa kommuner ett "tillskott" på flera tusen lägenheter som funnits redan tidigare, men inte räknats med i statistiken. I vår jämförelse bakåt har vi därför valt att inte räkna med dem. I Göteborg handlar det framför allt om studentbostäder i korridor.

Med förändringen 2013 blev specialbostäder och "övriga bostäder" egna kategorier. Det rör sig om drygt 300 000 lägenheter i hela landet som tidigare legat utanför statistiken eller redovisats som hyreslägenheter i flerbostadshus.

Sammantaget blir det svårt att göra jämförelser bakåt – men inte omöjligt. I underlaget till det övre diagrammet på sidan har vi valt att rensa bort de felkällor vi känner till, och bedömer att vi genom det kan ge en relevant bild av hur bostadsbeståndet utvecklats sedan 1990.

Hushållsstatistiken

Uppgifterna om antal boende i hushållen kommer från Statistiska centralbyråns bearbetning av lägenhetsregistret 2017 respektive Folk- och bostadsräkningen 1990.